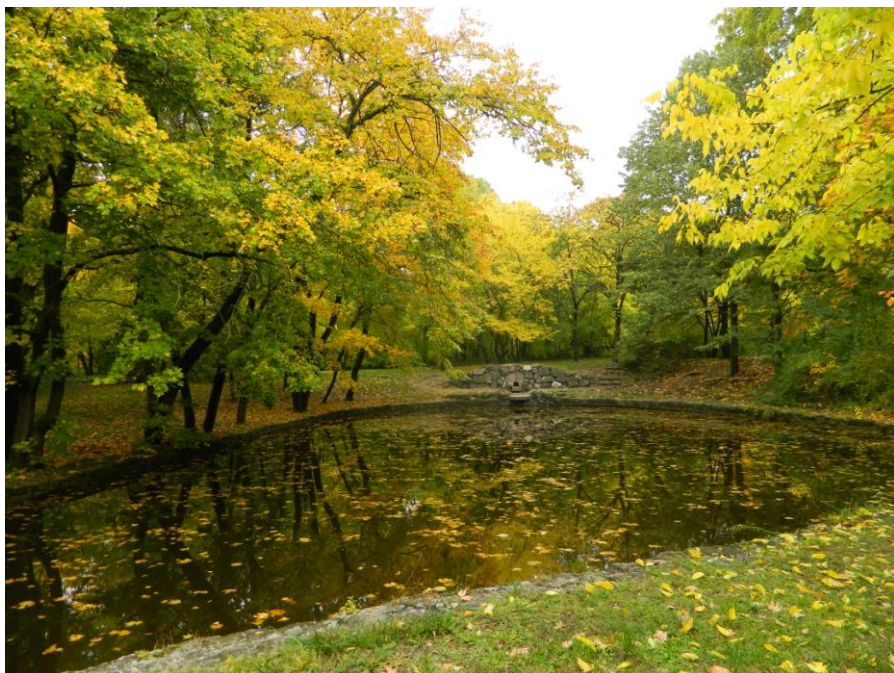

PUNDURKA 1.

Kutasi Horváth Katalin: A múlt tavában

Lektorált változat

A VERSLISTA által kiírt nyílt pályázatos írásokból – PDF-ben – 2019

VERSLISTA

verslista@googlegroups.com

Előszó

Szép szavak, érzések és hangulatok jelennek itt meg új formában! Pindurka gondolatokat olvashatunk ezeken az oldalakon pundurkákban, azaz 18 szótagos kis versekben. Baranyai Attila találta ki ezt a négy soros formát, mely hat szótaggal indul, majd soronként egy-egy szótaggal megfogytatkozva három szótagos sorral zárul. Hamar megkedvelhető ez az egyszerűnek tűnő forma, akár írjuk, akár olvassuk a pundurkákat, de bizony nem is olyan könnyű kevés szóval megragadni a lényegét, pláne, ha bonyolult, összetett fogalomról, sokrétű benyomásról van szó.

Ezek a versikék a Kortárs Magyar Irodalom Pundurka csoportjában születtek meg, s a kiválogatott kis művek valamennyien tömören, találóan fogalmazzák meg a látványt és a hangulatot, az ezekhez fűződő érzelmeket két egymás utáni évszagról: a nyárról és az őszeről, szépséges tájakról: a nyugalmat ígérő tópartról, az erdők és mezők világáról, a csodás hegyekről, az újra és újra ránk köszönő alkonyról, az érlelődő szőlőszemekről, vagy éppen az elvontabb fogalmakról, a nehezebben körbeírható dolgokról: ifjúságról, az elkövetkezendő jövőről és a nehezen elérhető bölcsességről, valamint a megbocsájtásról.

Egyedi szófordulatok, egyéni jelzők, játékos megszemélyesítések, láttató képek, emlékeket idéző, őszinte felkiáltások, szeretetteli ellágyulások teszik élménnyé a befogadást, a természet átlelkesítése, a személyes érintettség átsugárzása tovább növeli az érzékekre való erőteljes ráhatást.

A kiadvány szerzői néhány hét alatt jól ráéreztek a forma által kínált lehetőségekre. A pundurka, a haiku és az apeva rokonsága is körvonalazódott, ez alatt a pár hónap alatt már érezhetően jótékony hatással és befolyással voltak egymásra.

Reméljük, egyre többen megkedvelik ezt a formát, s egyre jobban elterjed majd, hisz kell-e jobb érv létjogosultságának bizonyítására, mint az itt olvasható pundurkák sora?

NYÁR

Szakályné Nagy Irén:

Nyárpaplanos éjben
Fülledt levegőn
Játszi szellő
Hempereg

Péteriné Jencski Erzsébet:

Nyíló virágok közt
méhek zsonganak,
fecskeröptű
ez a nyár...

M. Simon Katalin:

Augusztusi éj -
telihold alatt
ölelkező
árnyékok.

Juhász Pál:

Szép bikinis lányok
Kacaja fröccsen
Két szemembe,
Szíven üt.

Hollósy-Tóth Klára:

Peng a hőség, vibrál
a nyár, tűzlángú
vág a világ,
fény cikáz.

Rác Gyuláné Viola:

Augusztus éjjel
ezer csillag hull,
káprázatos
égi fény.

Kovács József Tibor (kovjoe):

Nézd, lángol az aszfalt,
bent ég a tömeg...
Hozd el, rakpart,
hűsömet...

Trási Edina:

Vetkőzésre csábít
Ledobod ruhád
Tüzes csókja
Égő pír

Tóth Katalin Mirage:

Lángoló nyarunkból
őrök egy szikrát,
nézd, itt izzik
szívemben!

Biletzky Barna:

Múltni látszik a nyár.
Már csak harminc fok,
Néha esik
az eső.

Dittrich Panka:

méhek duruzsolnak
virágok szirmán
szerelmet szór
a szellő

Kiss Angéla:

Szikrázó tarka rét
izzó fák között
forró szélben
esőt vár.

Tuboly Erzsébet:

Kecses balerinák -
kék levendulán
tarka lepkék
táncolnak.

Hollósy-Tóth Klára:

A napfény lángnyelvvél
falja a tájat,
s a tág világ
részegül.

Varga Árpád:

Hadd legyen már nyár a
nyár: gyerekkori -
fecske száll, strand,
gyümölcstál...

Horváth-Tóth Éva:

Holdfény simogatja
szomjazó mező
álmát. Esőt
súg a szél.

Bőhm Etelka:

Bohém napsugarak
pajkos játékán
mosolyog a
vítükör.

Kozák Mari:

Letérdelt az idő,
ölelte a perc,
nyár sóhaját
rejtette.

ALKONY

Rozsa Braun:

Alkony teríti rám
kegyes köpenyét,
megszépítve
árnyékom....

M. Simon Katalin:

Fáradt nap fénye hull
most a sétányra.
Lomb közt a zaj
elpihen.

Kozák Mari:

Körülölel a csend,
oson a léptem,
fák karjain
alkony ül.

Hollósy-Tóth Klára:

Elszenderül lassan
az alkonyi táj,
a strázsán már
őr - homály.

Horváth-Tóth Éva:

Utolsó zsinatol
a rét, a nádas,
s altatót bűg
az alkony.

Juhász Pál:

Szeretők játszanak,
Ruhátlan testük.
Alkonycsillag
Szerelmük.

Kiss Angéla:

Emlékezni csendben,
álmot őrizni
alkonytűznél:
megnyugvás.

Mikó Péter:

alkony vörösén már
elvérzik a múlt
hajnal tölt fel
új eret

Barna Júlia:

alkony-ködben szürke
utcákon árnyak
suhannak vagy
emberek

Rácz Gyuláné Viola:

Esti alkonyfények
a tótükörre
ültek - színes
fényjáték.

Szakályné Nagy Irén:

Sötét felleg árnyán
bíborszínű gőg
Naplemente
pecsétje

Szatmári Emese Gizella:

Selyemfátyolába
elrejtve ringat
hús kezével
az alkony.

Tuboly Erzsébet:

A nap leszállt. Fáradt
szürke kertekre
harmatkönnyet
sír az est.

Hreblay Mária:

Az égen szirmot bont
az alkony, tűnik
a fény, lámpát
gyújt a Hold.

Bőhm Etelka:

Mint pillangószárnyat
borít ránk fátlyat
a nyáresti
alkonyat

Juhászné Bérces Anikó:

Páraköpenyt öltött
az alkonyi táj,
búskomoran
sírdogál.

Takács Dóra:

Szól már a hegedű,
elomlik az est,
test és lélek
szendereg.

Trási Edina:

Mikor fordul a Föld
Távozik a Nap
Csökken a fény
Búcsút int

HEGYEK

M. Simon Katalin:

Ormok csúcsára száll
merészen a sas.
Éles szeme
messze lát.

Horváth-Tóth Éva:

Kőhullámok égbe
nyúló fodrai
közt morajlik
metsző szél.

Hollósy-Tóth Klára:

Nagyra nőtt hegyeken
pihen a lélek,
világ zaja
nem ér el.

Rácz Gyuláné Viola:

Hegyeknek karéja
szülőföldemet
öleli - szép
Tündérkert.

Takács Dóra:

Dús párák lebegnek
fenyők erdei
felett, hegyet
ölelnek.

Juhász Pál:

Felhőket hasító
havas, zord csúcsok,
Messzelátó
fagyhalál.

Szakályné Nagy Irén:

Felhőhegyeken túl
egymásba érő
fényugarak
- tűnődöm.

Hollósy-Tóth Klára:

A hegyek ölében
léten túli csönd,
lehet, hogy csak
álmodom.

Kovács József Tibor (kovjoe):

- Létrák a mennyekbe?
- kérdé a gyermek,
s bennem a láng
megdermed...

Kiss Angéla:

Havas tájban alvó
ezüstfenyőfák -
hegyek alján
menedék.

Juhászné Bérces Anikó:

Bérceken, ha szél zúg
félelmetesen,
zeng a hangja
ércesen.

Trási Edina:

Gaia emléiről
Patakként csordul
Hús víz-teje
Ölébe

Takács Dóra:

Havasi bércekről
pára sodródik,
fenyőerdő
bujdosik.

Tuboly Erzsébet:

Kopár hegyek őrzik
fjord ezüsttükrét,
ne karcolja
metsző szél.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Kopasz hegyen lenget
árvalányhaját
a nyugati,
őszi szél...

Bőhm Etelka:

Hegyek csúcsára ült
Esthajnalcsillag,
beragyogja
a tájat.

Tuboly Erzsébet:

Mészköhegyek mélyén
cseppkőbarlangok,
kristálypatak,
meseszép.

Varga Árpád:

Mint Föld homlokán ha
sok idő redőz,
keletkezik
hegy s a völgy.

IFJÚSÁG

Juhász Pál:

Szorongó lázadás,
arcon csapott düh.
Igazmondás,
kötelek.

Dittrich Panka:

Gyorsan reppentél el,
mégis elkísér
az a csodás
szerelem.

Takács Dóra:

Régi, megfakult kép,
első szerelem.
Emlék vagy már,
Ifjúság.

Varga Árpád:

Örök folyó múltam,
mit jelen duzzaszt
s cirkuláltat
átlátszón.

Juhászné Bérces Anikó:

Ifjúság, te édes,
örök lázadó!
Továtűnő,
szép emlék.

Horváth-Tóth Éva:

Hajamba Hold fonja
sugarát. Elmúlt
szálanként az
ifjúság.

Szakályné Nagy Irén:

Tininyarunkra ült
A vén nyár-idő,
Hullanak szép
Szirmaink.

Bőhm Etelka:

Ifjúság - bohóság,
Élet hajnala,
de utolért
az alkony...

Szakálné Nagy Irén:

Rakoncátlan ifjak
Kicsiny csodái -
Tűzről pattant
Kis szikrák

Rácz Gyuláné Viola:

Míg a lelkedben ég
az ifjú tűz,
repülhetnek
az évek.

Buday Éva:

Felhőtlen ifjúi
lelkesedésünk
alábbhagyhat
a korrall!

Black Ice:

Földbegyökerezett
mag, magunk vagyunk
új levéllel
friss ágon.

Kovács József Tibor (kovjoe):

Esőben nem fázom,
falak nincsenek...
Gyorsvonatnak?
Intsetek!

Rozsa Braun:

Ha az ifjúságod
szívedben virít
az életed
még csodás

Kiss Angéla:

Fiatalság boldog
nevetése ma
szemeimben
csillogó.

Szörényi Vanda:

Vágtázó éveid
visszaköszönnek,
mint ismerős
lovakok.

Tuboly Erzsébet:

Ábrándos lélekkel
indultunk egykor
új utakra,
merészen.

Hollósy-Tóth Klára:

Mint a szalma lángja,
olyanok voltunk -
fékevesztett
lobogás.

TÓPART

Hollósy-Tóth Klára:

Szellő motozza a
tóparti tájat,
suttogását
hallgatom.

Rozsa Braun:

Tündér járja táncát
tóparti álmot
küld szemedre
titokba'...

Rácz Gyuláné Viola:

Füzek a tóparton
bánatukat a
víztükörbe
rejtik el.

Varga Árpád:

Fűzfa hárfáján bűg
szelíd tódallam,
béka brekeg
ütemet.

M. Simon Katalin:

Nyugodt a tó, vizén
hattyúk suhannak
csendben. A part
szendereg.

Horváth-Tóth Éva:

Csepp csobban tó tükrén,
Rút reményt ringat.
Partra vetett
sóhajok.

Szakályné Nagy Irén:

Szél borzolta vízen
száz hullámpikkely...
parti náddal
táncra kel.

Böhm Etelka:

Szomorúfűz nézi
tükörképét - mely
víz tükrében
visszaint...

Kiss Angéla:

Tó tükrén hullámzó
vízililiom
kósza szirma
partot ér.

Juhászné Bérces Anikó:

Ring a tó, ring a tó,
kacsát ringató.
Lágy szellő súg
altatót.

Takács Dóra:

Álmosan, a dérben
rőt hajnal térdel,
arcát mossa
a tóban.

Tuboly Erzsébet:

Tó két partja között
hold ezüst hídja.
Rajta álmok
sétálnak.

Szörényi Vanda:

Szeptember szele lép
fűzfalevéltre,
nyálkás csendet
fest a tó.

Szakályné Nagy Irén:

Tó fölött lebegve
tejlhabos felhők -
fátyla, hajnal,
fényt szítál.

M. Simon Katalin:

Székelyföld gyöngy tava,
partodon fenyves
zúgja neved:
Szent Anna.

Varga Árpád:

Háborgó tó partján
ha döglött béke
kuruttyol - új
nap virrad.

Juhászné Bérces Anikó:

Nádirigó cserreg,
fura szerenád -
visszhangzik a
parti nád.

Horváth-Tóth Éva:

Szitakötő rebben,
mint smaragd ékszer,
csillan a tó
tükrében.

ŐSZ

M. Simon Katalin:

Gyümölcsösben az ősz
veri a diót,
varjú károg
irigyen.

Takács Dóra:

Levelek peregnek
egyre csendesen,
mint rőt könnyek
arcomon.

Rozsa Braun:

Az ősz olyan, mint én:
vágycsak vörösben,
fénylő napok,
álmodok...

Hollósy-Tóth Klára:

Elmúlás zizeg a
táguló csendbe,
barna lanton
ősz zenél.

Tuboly Erzsébet:

Pókok teregettek
csipketerítőt,
harmatgyöngytől
csillogót.

Horváth-Tóth Éva:

Reccsen a csendben rőt
levelek lehullt
teste, cipőm
őszet tapos.

Kovács József Tibor (kovjoe):

Ködben ébred a táj...
Tévelyeg a Lét...
Céljára vár?
Menne rég?

Juhász Pál:

Napsugár derűje,
Harmatos levél,
Lelkem csendje -
Szél zenél.

Rác Gyuláné Viola:

Szép ökörnál-hintán
utolsót libben
hulló, őszi
falevél.

Horváth-Tóth Éva:

Ősz pöndörödik már
levelek szélén,
barnul a nyár
zamata.

Hartenstern Lászlóné:

Csendben oszon az ősz,
ezernyi színnel
pingálgatja
az erdőt.

Böhm Etelka:

Hajnali harmat is
jelzi már jöttöd,
hűvösen néz
ránk a nap.

Juhászné Bérces Anikó:

Pókszötte csipkéken
harmatgyöngy díszek -
a természet
ékei.

M. Simon Katalin:

Avart forgat a szél,
ökörnál selymét
fonja a pók,
s lengeti.

Hollósy-Tóth Klára:

Sápadt fű közt lapul
meg barnán több száz
halálra vált
ősz-levél.

Szakályné Nagy Irén:

Tegnap leveleit
Borítékolja
Az Ősz, színes
Pecséttel.

Juhászné Bérces Anikó:

Megérintett az ősz...
Lelkem bágyatag.
Tél múltával
lesz tavasz?

Hreblay Mária:

Egy hulló falevél -
utolsó táncra
kéri fel az
őszi szél.

ERDŐ – MEZŐ

Juhász Pál:

Bárányok legelnek,
Madarak szállnak.
Kék pillangók
Játszanak.

Hollósy-Tóth Klára:

Bús bánat borongva
zsong erdőn-mezőn,
szarvas üvölt,
párt keres.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Erdő-mező kincse,
szép harangvirág,
csilingelő
hangod száll...

M. Simon Katalin:

Lombok árnyékában
tündérvilágról
mesél a csend
a fáknak.

M. Simon Katalin:

Vadvirágokat köt
csokorba a rét.
Illatárban
tetszeleg.

Kiss Angéla:

Erdő-mező tükre
hullámszón lebben
patak vizén,
ősz színén.

Szakályné Nagy Irén:

Erdei fenyvesek
Smaragd csúcsán
Nap - csillagom
Alkonya

Rácz Gyuláné Viola:

Borzolja a fákat
fáradt őszi szél -
zenél halkan
az erdő.

Hartenstern Lászlóné:

Bókoló kis virág
mező közepén
dértől reszket,
jön a tél.

Szörényi Vanda:

eső áztatta út
kanyargására
tűlevelek
vigyáznak

Tuboly Erzsébet:

Gombák kukucskálnak
mohaszőnyegből
avar alól,
csábítón.

Juhászné Bérces Anikó:

Szín pompás palástját
földre teríti
ősz ködben
az erdő.

Tuboly Erzsébet:

Száraz levél zörög
a talpam alatt.
Sűrű lombból
kakukk szól.

Horváth-Tóth Éva:

Szénaitatot hint
szívembe a szél,
bennem foszlott
emlék kél.

Hartenstern Lászlóné:

Új élet sarjadosz
kiszáradt mezőn,
virágot ont
az eső.

Horváth-Tóth Éva:

A puszta síkjából
emelkedő fa
magányában
őrizlek.

Szörényi Vanda:

búzavirág szirmát
idézi szemed
mosolyodban
nyár suhan

Takács Dóra:

Csillagvirág ringat
egy apró tündért,
dús mezőre
álmot hint.

SZŐLŐ – SZÜRET

Tuboly Erzsébet:

Szőlők királynője,
szép Izabella!
Bőröd hamvas,
illatos.

Kiss Angéla:

Szőlőszemen darázs
szüretel, kóstol.
Fázós ősznek
dere csíp.

Szörényi Vanda:

szorgos kezek között
vidámság villan
szőlőfürtök
fényei

M. Simon Katalin:

Delejes szőlőszem
fürdik a fényben,
édesedik
zamatja.

Takács Dóra:

Szemed kéklő szőlő,
ajkad vörösbör,
szüretelni
volna jó...

Szakályné Nagy Irén:

Ősztündér sugara
Szőlők fürtjein
Parolázik -
Szüretel

Péteriné Jencski Erzsébet:

Hangos csivitelés,
röppenő felhő:
seregélyek
szürete...

Szakályné Nagy Irén:

Édes mazsolabor
Aranyló cseppje
Ajkamra írt
Költemény

Juhászné Bérces Anikó:

Csorog a hegy leve,
jókedvre derít,
zengő nótát
szél repít.

Szakályné Nagy Irén:

Jégboros dézsában
Mazsolaszemek
Kacsintgatnak
Édesen

Juhász Pál:

Édes bogyó leve
Elbódít néha.
Holdas éjjel
Dalolok.

Horváth-Tóth Éva:

Napfényt gyűjt a dús fürt,
íze, mint édes
csók, olvad szét
ajkamon.

M. Simon Katalin:

Fénynek gyümölcsszeme,
gömbölydedséged
szeretettel
telítve.

Horváth-Tóth Éva:

Szőlőtőkék között
szellő hordja szét
szüretelők
énekét.

Rozsa Braun:

Mosolyog a szőlő
bor ízű csókja
nedűt présel
hordóba

Tuboly Erzsébet:

Színesre pingálta
szőlők levelét
jégecsettel
a hajnal.

Horváth-Tóth Éva:

Szőlőfürt kacsint rám,
mosolyában ott
ragyog a nyár
mámora.

Bőhm Etelka:

Szőlőszemek tánca -
csillogó szemek
árulkodnak:
szüret van

BÖLCSESSÉG

M. Simon Katalin:

Sokat mondott, pedig
keveset beszélt.
Minden szava
kincset ért.

Eiterer Ferenc:

Bölcs vezér volt Árpád,
jó helyre hozta
pogány népét
megtérni.

Szörényi Vanda:

meglátása annak
mi nyilvánvaló
a legnagyobb
sötétben

Hartenstern Lászlóné:

A népi bölcsesség:
megfigyelések
és tudások
halmaza.

Szörényi Vanda:

nem tudni szeretnék
csak biztos lenni
abban hogy nem
tévedek

M. Simon Katalin:

Lát, hall, következtet,
s válik magának
és másoknak
hasznára.

Péteriné Jencski Erzsébet:

„Ha hallgattál volna...”
Örök bölcsesség:
más kárából
tanulni...

Szörényi Vanda:

olyan csend amelyik
szótlatlanul beszél
egy emberen
keresztül

Hollósy-Tóth Klára:

Mi is a bölcsesség?
Sok tapasztalat
összegyűjtött
ereje.

Juhászné Bérces Anikó:

Bölcsességet venni
pénzért nem lehet.
Érted, kufár?
Nincs üzlet!

Bőhm Etelka:

Bölcs ember olyan mint
a pap - holtáig
tanul - mégsem
tud mindent

Szörényi Vanda:

hibám hogy hibázom
s ha észreveszem
átváltozik
erénnyé

Kiss Angéla:

Bölcsesség rejtelve,
ezüsthaj fénye,
lélek mélye,
szerelem.

Black Ice:

Tudásdarabkáid
univerzális,
intelligens
fényei.

Horváth-Tóth Éva:

Idő érleli meg,
mint a jó bort is.
Bölcs zamatú
gondolat.

Szakályné Nagy Irén:

Virágzó gondolat
Rügyfakadásból
Érlel édes
Gyümölcsöt

Takács Dóra:

Bölcsődben voltál bölcs,
ha csend ringatott,
zsenge lelked
hallgatott.

Bőhm Etelka:

Bölcs dolog hallgatni
tudni - amikor
szíved szerint
beszélneél...

MEGBOCSÁJTÁS

Jéga Szabó Ibolya:

Kezed felé nyújtod
a lelked boldog
ő hálásan
rád pillant

Péteriné Jencski Erzsébet:

Nem az fáj, hogy te nem
bocsátottál meg,
inkább az, mit
én tettem...

Kiss Angéla:

Életem fonala
A jóra hajlik,
Sérelmen nőtt
Gombolyag.

Szakályné Nagy Irén:

A harag elillan
Megbocsájtással,
Illatos lesz
A világ.

Bőhm Etelka:

Lelkem megbocsájt, ha
bántasz, csak szívem
fáj örökké,
míg élek.

Horváth-Tóth Éva:

Minél több sugarat
fon hajamba a
Hold, hamarabb
békülök.

Szörényi Vanda:

ha túlértékeln
haragot többé
képtelen vagy
mert szeretsz

Juhászné Bérces Anikó:

Kisimul a lelked,
ha megbocsátod
a megbántód
bűneit.

Horváth-Tóth Éva:

A táplált harag nagy,
ordító farkas
lesz idővel.
Ne etesd!

Juhász Pál:

Haragszom egy percig,
Kitárom karom,
Csóközönöm,
Sóhajom.

Tuboly Erzsébet:

Van-e megbocsájtás,
vagy csak felejtés
bűjtat mindent
homályba?

Hollósy-Tóth Klára:

Magasztos képesség
a megbocsátás,
lélek-mélység
próbája.

Szakályné Nagy Irén:

Sosem kértem, hogy kérj
Bocsánatot, mert
Én hamarabb
Megtettem.

Juhászné Bérces Anikó:

Teremtői erény
a megbocsátás,
kit megérint,
az hálás.

Szakályné Nagy Irén:

Aki megbocsájt-ás
sebek mélyére -
Fájdalmait
Gyógyítva

Rozsa Braun:

Megbocsájtani is
tudni kell, kedves,
hisz bántanod
egyszerűbb...

Juhászné Bérces Anikó:

Nyomasztó a harag,
lélekhúrt feszít,
bocsásd meg hát
bűneit!

Bőhm Etelka:

Megbocsájtani a
saját érdekünk,
ne mérgezze
életünk...

JÖVŐ

Varga Árpád:

Az idő kenőpénz.
A jövő költő.
A hétköznapi
elherdál.

Szörényi Vanda:

az az építkezés
melyen a tervrajz
útjelzésre
hasonlít

Péteriné Jencski Erzsébet:

A jövő majd szép lesz,
ha a múltadat
mentve reményt
kovácsolsz...

Horváth-Tóth Éva:

Ereszd el, ami múlt!
Csak engedd jövőd
megérkezni
létedbe!

Rozsa Braun:

Jövöm nem látom még
kapaszkodó múlt
tart bilincsben
fogolyként...

Bőhm Etelka:

Évek múlásával
jövőképem is
lassan elfogy,
rövidül...

Juhász Pál:

Szép napok futára,
Boldogság arca.
Előre néz,
Kőkemény.

Takács Dóra:

Játékos jövőkép.
Javíthatatlan,
Jótett-játszó
Jégvirág

Horváth-Tóth Éva:

A jövő a legszebb
idő arra, hogy
megvalósítsd
álmaid.

Szakályné Nagy Irén:

Mint futó délibáb,
Megfoghatatlan
- Múló ábránd -
A jövő.

Bőhm Etelka:

Jövönket a be nem
teljesült vágyak
színesítik
teljessé

Juhászné Bérces Anikó:

Frissítő eszmékkel
a fiatalság
pezsdíti fel
a jövőt.

Hollósy-Tóth Klára:

Jövőbe kapaszkodsz,
mint hajótörött
az uszadék
faroncsba.

Kiss Angéla:

Az ősz szíve lomhán
létünk változó
jövőjéért
kalimpál.

Hollósy-Tóth Klára:

Sorsunk, mint a folyó,
halad, nem tudja,
hogyan mit cipel,
maga sem.

Bőhm Etelka:

Múltamban keresem
jövőmnek kulcsát -
sajnos zárat
cseréltek

Eiterer Ferenc:

Boldogító fénye
a jövőmnek még
csak halványan
pislákol

Takács Dóra:

Tarka képzet szülte
jövőképem ring
háborgó tó
felszínén.

A kiadvány szerzői:

Barna Júlia
Biletzky Barna
Black Ice
Böhm Etelka
Buday Éva
Dittrich Panka
Eiterer Ferenc
Hartenstern Lászlóné
Hollósy-Tóth Klára
Horváth-Tóth Éva
Hreblay Mária
Jéga Szabó Ibolya
Juhász Pál
Juhászné Bérces Anikó
Kiss Angéla
Kovács József Tibor (kovjoe)
Kozák Mari
M. Simon Katalin
Mikó Péter
Péteriné Jencski Erzsébet
Rácz Gyuláné Viola
Rozsa Braun
Szakályné Nagy Irén
Szatmári Emese Gizella
Szörényi Vanda
Takács Dóra
Tóth Katalin Mirage
Trási Edina
Tuboly Erzsébet
Varga Árpád

*A Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
